

## Näringsdepartementet

**Statskontorets rapport Det nya arbetsmarknadsverket (2004:16)**

Genom remiss den 30 juni 2004 (N2004/4898/A) har ILO-kommittén anmodats yttra sig över Statskontorets rapport Det nya arbetsmarknadsverket (2004:16). Statskontoret konstaterar att styrningen av arbetsmarknadspolitiken försvåras av att AMV i dag består av 21 skilda myndigheter och föreslår att AMV på sikt ombildas till en enda rikstäckande myndighet genom att Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) och länsarbetsnämnderna slås ihop. Regionala råd med lekmän kan enligt Statskontoret vara ett bra sätt att införskaffa god kunskap om de regionala arbetsmarknaderna.

ILO-kommittén hade år 2001 inför en hearing om Arbetsmarknadsverkets organisation tillfälle att kommentera en av AMS lämnad rapport med förslag om en ändrad organisation innebärande att AMS och länsarbetsnämnderna skulle slås samman till en gemensam myndighet. I en promemoria upprättad inom Näringsdepartementet och fogad till rapporten återfanns ett avsnitt om vissa internationella åtaganden. Statskontoret har inte funnit anledning att i den nu avlämnade rapporten göra motsvarande analys.

ILO-kommittén önskar därför erinra om två ILO-konventioner som bör beaktas i detta sammanhang.

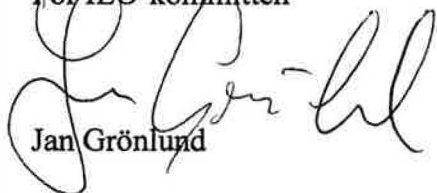
*Konventionen (nr 88) om den offentliga arbetsförmedlingen*, med den tillhörande rekommendationen nr 83, föreskriver att det skall finnas en offentlig, avgiftsfri arbetsförmedling. En sådan förmedling skall verka för bästa möjliga organisation av arbetsmarknaden, full sysselsättning samt utveckling och tillvaratagande av produktionsresurserna. Samverkan med representanter för arbetsgivare och arbetstagare skall tryggas genom rådgivande nämnder för verksamheten och genom att riktlinjer för denna dras upp. Instrumenten antogs år 1948 och konventionen ratificerades av Sverige år 1949 (prop. 1949:162). Den har ratificerats av 86 medlemsländer.

*Konventionen (nr 150) om arbetsmarknadsförvaltning*, med den kompletterande rekommendationen nr 158, ställer vissa minimikrav på det ratificerande landets arbetsmarknadsförvaltning, dess roll, uppgifter och organisation. Instrumenten kan betraktas som komplement till tidigare antagna ILO-normer. I preamblen hänvisas sålunda bl.a. till konventionen nr 88 samt till 1964 års konvention (nr 122) om sysselsättningspolitik och 1975 års konvention (nr 142) om utveckling av mänskliga resurser. Konventionen nr 150 föreskriver bl.a. att man inom arbetsmarknadsförvaltningen skall vidta åtgärder för att säkerställa samråd och förhandlingar mellan berörda myndigheter och arbetsmarknadens parter (art. 5:1). Instrumenten antogs år 1978 och konventionen ratificerades av Sverige år 1979 (prop. 1978/79:148). Den har ratificerats av 61 medlemsländer.

ILO-kommittén finner inte att Statskontorets nu framlagda förslag om ny organisation för Arbetsmarknadsverket strider mot Sveriges åtaganden enligt de nämnda konventionerna.

I handläggningen av detta ärende har deltagit undertecknad ordförande, ledamöterna Delang, Rudeberg och Jonsson samt ersättarna Eriksson, Grenfors och Thapper. Närvarande har varit experten Remahl och, adjungerade, Margaretha Granborg, N, Anders Bergström, AV, Göran Edehorn, Sida, Bengt Lidal samt undertecknad sekreterare.

För ILO-kommittén

  
Jan Grönlund

  
Kerstin Wiklund